

27A:2

En kommun har -- i avsaknad av taxeföreskrift därom -- ansetts inte vara berättigad att ta ut bruksavgift för obebyggd fastighet.

Makarna G. ägde fastigheterna R 4:13 och 4:22 belägna inom verksamhetsområdet för Borgholms kommuns allmänna va-anläggning. Av fastigheterna, som gränsar till varandra är 4:13 bebyggd med ett bostadshus, medan det på 4:22 finns en mindre byggnad som används som förråd/lektrum. R 4:22 har inte faktiskt anslutits till kommunens va-nät men förbindelsepunkt är upprättad för vatten och avlopp och anläggningsavgift har betalats till kommunen. Kommunen har härutöver debiterat bruksavgift (grundavgift) för R 4:22 med va-taxans belopp för vatten och avlopp då mätare saknas (taxa 21).

Makarna G. yrkade fastställt att de inte var betalningsskyldiga för bruksavgifter för fastigheten R 4:22.

Kommunen bestred yrkandet.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 24 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar är huvudman för allmän va-anläggning berättigad att genom avgifter från ägare till fastigheter som brukar anläggningen bereda sig täckning för nödvändiga kostnader för anläggningen. I 26 § föreskrivs att avgiftsskyldigheten skall fördelas mellan fastigheterna efter skälig och rättvis grund. Vidare stadgas i 27 § va-lagen bl.a. att avgift skall utgå enligt taxa som huvudmannen utformar i överensstämmelse med de grunder som anges i 24–26 §§ samma lag.

Enligt 9 § 1 st va-lagen skall fastighetsägaren betala avgifter till huvudmannen för den allmänna va-anläggningen om fastigheten behöver anordningar för vatten och avlopp och behovet inte kan med större fördel tillgodoses på annat sätt än genom anläggningen. För en obebyggd fastighet som enligt detaljplan är avsedd för bebyggande skall, om inte särskilda skäl föranleder annat, behovet av anordningarna bedömas som om fastigheten var bebyggd enligt planen. Enligt andra stycket i samma paragraf inträder avgiftsskyldigheten när huvudmannen upprättat förbindelsepunkt och underrättat fastighetsägaren om detta.

Va-nämnden gör följande bedömning. Makarna G. har oemotsagt hävdats att den byggnad som för närvarande finns på R 4:22 inte medför att fastigheten kan anses vara bebyggd och kommunen har i målet framhållit att

R 4:22 i taxehänseende behandlats som obebyggd fastighet enligt § 3 i anläggningstaxan. Möjligheten att ta ut avgift även för obebyggd fastighet tillkom genom 1970 års va-lag. I lagens 27 § förutsätts att de avgifter som huvudmannen vill ta ut av brukarna skall vara angivna i en taxa. Kommunen har på Va-nämndens begäran givit in taxan i dess helhet. Taxan saknar bestämmelser om vilket avgiftsuttag som skall gälla för obebyggda fastigheter. Den av kommunen åberopade § 3 i anläggningstaxan anger en indelningsgrund för fastigheterna där obebyggd fastighet definieras som "fastighet som enl detaljplan är avsedd för bebyggande, men ännu ej bebyggt". En definition av vad som skall avses med obebyggd fastighet är inte tillräckligt för att uppfylla lagens krav att avgift skall anges i taxan. Kommunen har således enligt Va-nämndens mening inte stöd i taxan för att ta ut avgift för obebyggd fastighet. Vid sådant förhållande kan makarna G., oaktat anläggningsavgift erlagts, inte vara skyldiga att betala den påförda grundavgiften för vattenförbrukning. Deras talan skall således bifallas på så sätt att det fastställs att betalningsskyldighet inte föreligger för dem i fråga om de bruksavgifter som påförts deras fastighet.

Va-nämnden fastställde att sökandena inte är skyldiga att betala den omtvistade bruksavgiften.

Beslut: 1992-04-24, BVa 35

Mål nr: Va 367/90